

זוהר היומי

זוהר דברים – דף ר"ע ע"א

פרשת ואתחנן

טקסט הזוהר

כי לא באו לעזרת יי', כד נפקו ישראל ממצרים. לעזרת יי' בגבורים, באינון ששים גבורים כד אזדמנו קרבא עם סיסרא. ודא מלאך, רזא דכל דינין וכל קרבין דמלכא ברשותיה. ועל דא אמר, מלאך יי'. ודא הוא דכתיב, (בראשית מח) המלאך הגואל אותי וגו', והא אוקמוה חבריא. ודא זמינא למחוי עלאה ויקירא לזמנא דאתי. ובדא יתרבי שמא קדישא. ובדא זמין קודשא בריך הוא לאתפרעא מעמין עבודת כוכבים ומזלות. ועל דא כתיב, (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי וגו'. אזלו, עד דמטו לגביה דרבי שמעון. כיון דחמא לון, אמר רבי שמעון, הא שכינתא הכא. ודאי צריכין אנן למחזק טיבו לאנפי שכינתא.

תרגום לעברית

כי לא באו לעזרת ה' - כשיצאו ישראל ממצרים. לעזרת ה' בגבורים - עם אותם ששים גבורים שהזדמנו בקרב עם סיסרא. והמלאך הזה, הסוד של כל הדינים והקרבנות של המלך הם ברשותו, ועל כן אמר מלאך ה', וזהו שכתוב (בראשית מח) המלאך הגואל אתי וגו', והרי פרשוה החברים. וזה עתיד להיות עליון ונכבד לעתיד לבא, ובזה יתגדל השם הקדוש, ובזה עתיד הקדוש ברוך הוא להפרע מהעמים עובדי כוכבים

ומזלות. ועל זה כתוב (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי וגו'. הלכו עד שהגיעו אל רבי שמעון. כיון שראה אותם, אמר רבי שמעון, הנה השכינה כאן, ודאי צריכים אנו להחזיק טובה לפנים של השכינה.

טקסט הזהיר

פתח ואמר (בראשית כט) הן עוד היום גדול וגו'. האי קרא אוקמוה, דכד ישראל יתעורר תשובה לקמי קודשא בריה הוא, בזכו אורייתא יתובון לארעא קדישא, ויתכבשו מן גלותא. דהא ודאי יומא חד יהא גלותא לישראל, ולא יתיר. הדא הוא דכתיב, (איכה א) נתנני שוממה כל היום דוה. ואי לא יתובון, קודשא בריה הוא אמר, הן עוד היום גדול לא עת האספ המקנה, בלא זכו ובלא עובדין דכשרן. אבל אסותא חד לכו, השקו הצאן, אשתדלו באורייתא, דאתשקיו מימי אורייתא. ולכו רעו, לאתר דנייחא לאתר טבא וכסופא דאחסנתיכון.

תרגום לעברית

פתח ואמר, (בראשית כט) הן עוד היום גדול וגו'. הפסוק הזה פרשוהו, שכאשר ישראל יתעוררו בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא, בזכות התורה ישובו לארץ הקדושה ויתקבצו מן הגלות. שהרי ודאי יום אחד תהיה גלות לישראל, ולא יותר, זהו שכתוב (איכה א) נתנני שוממה כל היום דוה. ואם לא ישובו, אומר הקדוש ברוך הוא: הן עוד היום גדול לא עת האספ המקנה בלי זכות וכלי מעשים כשרים. אבל רפואה אחת יש לי לכם: השקו הצאן, השתדלו בתורה, שתשקו מהמים של התורה, ולכו רעו, למקום של מנוחה, למקום טוב וכסוף של נחלתכם.

דְּבַר אַחֲרֵי הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל, דָּא הוּא יוֹם דְּאַקְרִי (ישעיה כב) יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה, דִּי בְּהוּא יוֹם אֶתְחַרֵּיב בֵּי מְקַדְשָׁא, וְנִפְּלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. וּבְגִין עוֹבְדִין בִּישִׁין, הֵהוּא יוֹמָא אֶתְמַשֵּׁךְ וְאֶתְרַבִּי, הֵדָא הוּא דְכֻתִּיב הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסְףָּ הַמְקַנָּה, בְּגִין דְּאִינוּן מַשְׁכִּין לִיהָ לְהוּא יוֹמָא. הַשְּׁקוּ הַצֹּאן, כְּמָה דְּאֶתְמַר בְּמִלֵּי דְאוֹרֵייתָא, דְּהָא בְּזוּכוּתָא דְאוֹרֵייתָא יִפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן גָּלוּתָא.

תרגום לעברית

דְּבַר אַחֲרֵי הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל - זֶהוּ הַיּוֹם שְׁנִקְרָא (ישעיה כב) יוֹם מְהוּמָה וּמְבוּסָה וּמְבוּכָה, שְׁבָאוֹתוֹ הַיּוֹם נִחְרַב בֵּית הַמְּקַדָּשׁ וְנִפְּלוּ יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתוֹ. וּמִשּׁוּם הַמַּעֲשִׂים הָרָעִים, הַיּוֹם הֵהוּא נִמְשָׁךְ וְהִתְגַּדֵּל. זֶהוּ שְׁכֻתוֹב, הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת הָאֶסְףָּ הַמְקַנָּה, מִשּׁוּם שֶׁהֵם מוֹשְׁכִים אֶת אוֹתוֹ הַיּוֹם. הַשְּׁקוּ הַצֹּאן, כְּמוֹ שְׁנִיאָמַר בְּדִבְרֵי תוֹרָה, שֶׁהָרִי בְּזוּכוֹת הַתּוֹרָה יֵצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגָּלוּת.

טקסט הזוהר

יִשְׂרָאֵל מַאי קָא אָמְרִי. וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדָרִים, עַד דִּיתְכַּנְשׁוּ כָּל שְׂאֵר יוֹמִין עַלְאִין. וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן, וַיַּגְבִּירוּן לְהוּא דִּינָא קִשְׂיָא דְהוּא יוֹמָא דְשִׁלְטָא עַל פִּי הַבְּאֵר, וְאֶשְׁתַּכַּחַת הֵיכָא בְּא"ר בְּגָלוּתָא עֲמָנָא. וְכַד אֶתְגַּלְיָא הָאִי בְּא"ר, וְהוּא אָבֵן לֹא שִׁלְטָא עָלָהּ, מִיָּד וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן.

תרגום לעברית

ומה יִשְׂרָאֵל אומרים? וַיֹּאמְרוּ לֹא נוֹכַל עַד אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ כָּל הָעֵדָרִים, עַד שִׁיתְכַּנְסוּ כָּל שְׂאֵר הַיָּמִים הָעֲלִיוֹנִים, וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן, וַיִּבְטְלוּ אוֹתוֹ הַדִּין הַקָּשֶׁה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁשּׁוּלֵט עַל פִּי הַבְּאֵר, וְנִמְצְאוּ אוֹתָהּ הַבְּאֵר עֲמָנוּ בְּגָלוּתוֹ. וְכִשְׁמַתְגַּלְהָ הַבְּאֵר הַזֶּה וְאוֹתָהּ הָאֶבֶן לֹא שִׁלְטָת עָלֶיהָ, מִיָּד וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן.

וְזָמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסוּף יוֹמֵינָא, לְאַהֲדָרָא לְיִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא קֳדִישָׁא, וּלְאַכְנֹשָׁא לִזְוִן מְגָלוֹתָא. וּמֵאֵן אֵינּוּן סוּף יוֹמֵינָא, הֵהוּא דְּהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּהַאי אַחֲרִית הַיָּמִים, יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ גְלוּתָא. הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (דְּבָרִים ד') בָּצָר לָהּ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְכָתִיב (דְּבָרִים ל"א) וְקִרְאת אֶתְכֶם הָרְעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים דִּיִּיקָא, וְדָא הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. וְעַם אַחֲרִית הַיָּמִים דָּא, קִבְּלוּ עוֹנָשָׁא בְּגָלוּתָא. וּבְדָא יַעֲבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִוְקְמִין לְיִשְׂרָאֵל תְּדִירָא. הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (בְּמִדְבָר כ"ד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמָּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. וּבְכָל אֲתֵר דָּא הִיא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָמִין לְאַתְבָּא לָהּ לְאַתְרָהּ, הָדָא הוּא דְּכָתִיב, (יִשְׁעִיָּה ב') וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית יְיָ וְגו' וְדָא הוּא יוֹם.

תרגום לעברית

וְעַתִּיד הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּסוּף הַיָּמִים לְהַחֲזִיר אֶת יִשְׂרָאֵל לְאַרְצָא הַקְדוּשָׁה וּלְכַנֵּס אוֹתָם מִן הַגָּלוּת. וּמִי הֵם סוּף הַיָּמִים? אוֹתָהּ שֶׁהִיא אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הַזֶּה יִשְׂרָאֵל סָבְלוּ אֶת הַגָּלוּת. זֶהוּ שְׁכָתוֹב, (דְּבָרִים ד') בָּצָר לָהּ וּמִצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְכָתוּב (שֵׁם ל"א) וְקִרְאת אֶתְכֶם הָרְעָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית הַיָּמִים דִּוְקָא, וְזוֹ הִיא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא. וְעַם אַחֲרִית הַיָּמִים הַזֶּה קִבְּלוּ עוֹנָשׁ בְּגָלוּתָא, וּבְזוֹ יַעֲשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נִקְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל תָּמִיד. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בְּמִדְבָר כ"ד) אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָעָם הַזֶּה לְעַמָּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. וּבְכָל מְקוֹם זֹאת הִיא, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַתִּיד לְהַשִּׁיבָהּ לְמִקְוָמָהּ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (יִשְׁעִיָּה ב') וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יִהְיֶה הָרַב בֵּית ה' וְגו', וְזֶהוּ יוֹם.

ומדשאר צל למעבד בשירותא דיומא אחרא, כמה בזמנא דאתחריב מקדשא הוה, ונטה צל למיעל. הדיא הוא דכתיב, (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. יום וצל, הוא סוף גלותא. ושיעורא דהאי צל, שית קמציין ופלגא. ובגודל דמשחא דבר נש, גבר בין גוברין. ודוכרנא דהאי רזא דבין חברייא, דכתיב, (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי תמול אנחנו בגלותא, ולא הוינא ידעי כי צל ימינו עלי ארץ, לאשראה לון קודשא בריך הוא עלי ארץ.

תרגום לעברית

ומשהתחיל הצל להעשות בראשית היום האחר, היה כמו בזמן שנחרב בית המקדש, ונטה הצל להכנס. זהו שכתוב (ירמיה ו) אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב. יום וצל הוא סוף הגלות, והשעור של הצל הזה ששה קמצים וחצי, וגודל של מדה של אדם, גבר בין גברים. והזכרון של הסוד הזה שבין החברים, שכתוב (איוב ח) כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ. כי תמול אנחנו - בגלות, ולא היינו יודעים כי צל ימינו עלי ארץ, להשרות אותם הקדוש ברוך הוא עלי ארץ.

טקסט הזוהר

זכאה חולקיה מאן דחמי ליה, וזכאה חולקיה מאן דלא חמי ליה. ווי למאן דיזדמן כד יתבע אריא רברבא, לאתחברא לנוקביה. כל שכן בשעתא דיזדוגן כחדא, על ההיא שעתא כתיב, (עמוס ג) אריה שאג מי לא יירא וגו'.

תרגום לעברית

אשרי חלקו מי שרואה אותו, ואשרי חלקו מי שלא רואה אותו. אוי למי שיזדמן כשיבקש האריה הגדול להתחבר עם נקבתו, כל שכן כשיזדוגו יחד. על אותה שעה כתוב, (עמוס ג) אריה שאג מי לא יירא וגו'.

תא חזי, בקדמיתא כתיב, (ירמיה כה) שאג ישאג על נוהו. ובההוא זמנא פד יפוק לקבלא לבת זוגו, כדין אריה שאג מי לא יירא יי' אלהים דבר מי לא ינבא. בההיא שענתא כתיב, (דברים ל) ושב יי' אלהיה את שבותך וגו'. ושב מאי הוא, אלא קודשא בריך הוא שב כנסת ישראל מגלותא, ושב צדיק לאזדוגא

בא וראה, בהתחלה כתוב (ירמיה כה) שאג ישאג על נוהו. ובאותו הזמן פשיצא לקבל את בת זוגו, אזי אריה שאג מי לא יירא ה' אלהים דבר מי לא ינבא. באותה שעה כתוב, (דברים ל) ושב ה' אלהיה את שבותך וגו'. מה זה ושב? אלא הקדוש ברוך הוא משיב את כנסת ישראל מהגלות, ושב הצדיק להזדוג במקומו. אזי כתוב, (תהלים קמ) אה צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.